

ОСОБЛИВОСТІ ЛІКВІДАЦІ ПОЖЕЖ НАФТОПРОДУКТІВ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

Лисенко К.О., НУЦЗУ
НК – Олійник В.В., к.т.н., доц. НУЦЗУ

Залізничні перевезення є основним способом транспортування вантажів на великі відстані. На їх частку припадає близько 60% усіх перевезень наземним транспортом. Аналіз статистики аварій на залізничному транспорті, пов'язаних з пожежами, показує, що близько 80% складають пожежі нафтопродуктів. Проведений аналіз показав, що одними із факторів, які ускладнювали гасіння зазначених пожеж є сильне теплове випромінювання та конвективні потоки від цистерн, що горять, лінійна швидкість поширення горіння при даних пожежах досягає при швидкості вітру від 8–10 м/с до 90–120 м/с.; сильне задимлення; швидкий розвиток і поширення вогню розлитої нафти технологічними лотками, системами водовідведення; змінами напрямків потоків продуктів горіння і теплової дії залежно від метеорологічних умов; наявність великої кількості рухомого складу з пасажирами і різними вантажами; швидке поширювання вогню усередині вантажних вагонів, поширювання пожежі на сусідні потяги, будівлі і споруди; розтікання горючих рідин з цистерн і утворення загазованих зон на прилеглий території; наявність великої кількості залізничних колій, відсутність під'їзних шляхів для пожежної техніки, віддаленість місця пожежі від джерел водопостачання, населених пунктів, тривалий час слідування до місця виклику; наявність контактних мереж, що знаходяться під високою напругою; необхідність залучення великої кількості сил та засобів; несприятливі кліматичні умови (сильний поривчастий вітер до 10 м/с), що суттєво впливає на оперативність проведення заходів щодо ліквідації пожежі [1].

Під час гасіння пожеж застосовуються способи охолодження та ізоляції, прийоми обмеження пожежі вогнегасними засобами та створенням розривів. Тактика дій пожежно-рятувальних підрозділів, залучених для гасіння зазначених пожеж, суттєво не відрізняється, проте є ряд відмінностей у тактичних можливостях пожежно-рятувальних підрозділів, а саме: обладнання, яке є на оснащенні в сучасних підрозділах значно перевищує свої технічні характеристики ніж засоби, які використовували в 80–90-х роках (спеціальний захисний одяг пожежно-рятувальника, пожежно-технічне та аварійно-рятувальне обладнання, засоби захисту органів дихання, тощо); покращилась якість засобів пожежогасіння (порошок, повітряно-механічна піна тощо); на сучасному рівні є можливості використання супутникового, мобільного зв'язку та покращеного радіозв'язку; удосконалились технічні можливості пожежно-рятувальних автомобілів; на основі практики оновилась нормативно-правова база. Всі ці аспекти сприяють оперативності ліквідації підрозділами ДСНС аварій та катастроф на залізничному транспорті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чернецький В.В., Федунків В.С., Кочкодан Т.Й. Організація управління силами та засобами оперативно-рятувальної служби цивільного захисту при ліквідації пожеж нафтопродуктів на залізничному транспорті. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Проблеми цивільного захисту: управління, попередження, аварійно-рятувальні та спеціальні роботи». Харків. 2015.